

Fóia acést'a ese totu a opt'a di — dar prenumeratiunile se primescu in tóte dílele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tíeri: pe anu 7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tóte sídiénile si banu de prenumeratiune sunt de a trimite la Redactiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Gur'a Satului in tíer'a tocanariloru.

III.

Mi impedecaramu rót'a de vr'o trei ori, apoi ér ne suiramu si ér ne scoboriramu, ér ne urcaramu si ér ne lasaramu in josu, apoi inc'odata ér ascinse-ramu si ér descinse-ramu — si in urma vediuramu intre arbori unu hornu alu Siomcutei.

Me aredicai in picioáre sê vedu si gimnasiulu, care s'a inceputu a se edificá inca in anulu 1861. Inse indesiertu mi-inholbai ochii, totu nu potui vedé gimnasiulu doritu.

— Co cauti? — me intrebà sotiulu meu.

— Cautu gimnasiulu romanescu, despre care s'a facutu atát'a vórba in diurnalele din 1861.

— Apoi, frate, — observà amicu meu, — gimnasiulu acél'a nici nu se póte vedé in altu locu, decátu in diurnalele din 1861.

* * *

Intr'aceste sórele apunea si noi ne apropiamu de orasiu.

Dar intr'unu locu furamu siliti a ne oprí.

Sórtea a voitu, ca in tíer'a tocanariloru nu nu-mai presiedintele, ci si Gur'a Satului sê fia primitu cu banderiu, — si asié pe candu pe cealta parte a orasiului presiedintele intrá cu banderiuulu seu: de dinócce intram eu cu banderiuulu meu.

In fruntea banderiuului meu mergea o capra mare, cu unu clopotielu in grumadiu, — apoi alte 30—40 de capre laptóse; dupa aceste urmá unu transportu de vaci, — si in urma mai mergea tóta comoditatea o turma de bibolitie.

Vacile si bibolitiele taceau, — inse caprole mitotu vorbíau. Noroculu meu, cá a venitu unu omu, carele mi-a facutu drumu, manandu la o parte tóta — ciurd'a.

* * *

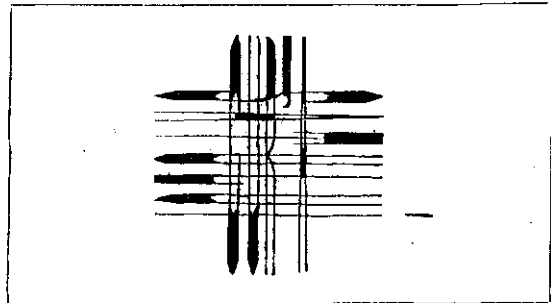
Peste câte-va minute apoi ajunseramu la cas'a prima; inse laptosulu meu banderiu ne-a umplutu pe toti de pravu, incátu abié ne poturamu cunócce unii pe altii.

La cas'a prima sarira inaintea nóstra doi ómeni, strigandu:

— Ho! Stati! Cine sunteti?

Eu gandindu, cá ni se cere pasiusulu, numai decátu lu-scosei din pusunariu, si lu-dadui loru.

Pasiusulu meu avea acestu esterioru:

* * *

Unulu dintre ei luá in mana pasiusulu meu, apoi se uitá la elu, in urma facú din umeri — si lu-dede sotiulu i seu.

Sotiulu seu se uitá si elu la pasiusiu, apoi lu-intórse in susu si in josu, apoi éra lu-intórse si lu-rentórse, si in urma facú si elu din umeri.

Dupa aceste lu-privira amendoi de odata, lu-privira multu, inse in urma rezultatulu fu totu celu de mai nainte, cá adeca amendoi scuturara din umeri.

In fine unulu se rentórse cátra noi si díse:

— Ne rogâmu de iertare, inse noi nu scimu cetî chinezesce.

— Nici nu trebuie sê sciti, câ-ci pe harti'a aceea sunt scrise cuvînte romanesce, — én uitati-ve numai bine, câtu de apriatu e scrisu acolo: Gur'a Satului.

— Gur'a Satului?

— Da! Intôrceți-o de-a lungulu, vedeti acolo ou litere lungi: „Gur'a.“ Intôrceți-o de-a latulu, acolo e scrisu: „Satului“

Cum li spusei, ce e scrisu acolo, — indata gâ-cira si ei.

* * *

— E bine, acuma sciti cine sum; ce voiti cu mine?

— Sê-ti spunemu, unde ti-e cortelulu?

Apoi unulu se uitâ in lista si cetindu de acolo, dîse:

— Dlu Vulcanu e incortelatu in piatia, la . . ., in etagiulu primu, de unde va avé unu prospectu frumosu.

— Si Gur'a Satului? — intrebâ sotulu meu.

— Gur'a Satului va fi la mine, — respunse o vóce de dincolo.

Ne intórseramu intr'acolo, si vediu inaintea mea pe dlu deputatu dietalu Buteanu.

Lasai pe fratele Vulcanu sê mórgea in piatia, sê-si ocupe totu etagiulu primu, sê se delecteze in prospectulu de acolo, sê fantaseze, si sê scrie poesii despre romanticele — gropi, ce compuneau „prospectulu frumosu“, éra eu me dusei la dlu Buteanu, dîcandu-mi: Destulu a tractatu „Gur'a Satului“ pe deputati, — sê tracteze odata si unu deputatu pe] — Gur'a Satului.

* * *

Dupa ce me curatii de nimbulu, ce binevoira a-mi procurá labele originalului meu banderiu, — adeca dupa ce me spelai de pravu — esîi la preamb-lare.

Pe strada gasii preamblandu-se o multîme de barbati onorabili, cunoscuti si prieteni ai mei. Intrebarea cea d'antâia, ce mi se puse din tóte partile, fu:

— Unde ti-e velocipedelu.

— L'am lasatu a casa la cortelu sê mananco, câ-ci s'o fi ostenitu sêrmanulu.

* * *

Apoi ne-amu dusu cu toti la ospetari'a improvisata in pretoriu.

Pe candu ne apropiamu de pretoriu, nu observai nimica ceva mai estraordinariu, — inse dupa ce venii a casa, cetii din „Gazeta“, câ sér'a a fostu iluminatiune.

Inse apoi in ospetaria ne convinseramu toti, câ suntemu in orasiu mare. Dorere numai, câ convingerea asta ni-a venitu tardiu si numai la plata, candu tóte mancâriile si beuturile le platiramu mai scumpu, decâtu in cele mai de frunte orasie ale Europei.

Se intielege de sine, câ comitetulu arangiatoriu trebuiá sê intrevina numai decâtu si sê oprésca pe ospetariulu (adusu de dinsulu) de la acést'a *apretuire* binevoitória a mancariloru si beuturiloru sale.

Inse comitetulu arangiatoriu. . . .

Vórba sê fia!

* * *

Firesce, câ va mai urmá inca si in numerulu viitoriu!

Gur'a Satului.

Scrisorile lui Pacala câtra Tandala.

Frate de cruce!

Rentorcandu-me din caletori'a mea cea de mare insemnetate, adeca din caletori'a de la Siomcut'a, — alergai la Pesce, sê odihnescu si eu bataru câto-va díle.

Dar ce sê vediu? Bagséma asié mi-a fostu ur-sit'a, din veci dupa orinduiel'a lui — Pist'a. — Am fostu silitu sê grabescu la Beciu, sê vedu ce facu de — legatii nostri?

Dupa ce mi-am cumperatu dictionariulu lui Bardosi, Catarigu si a societâti academice, am ple-catu.

Ajungandu in Beciu, nu sciam in cotro sê dau; in fine am cugetatu sê mergu la cabinetulu impera-tescu, câ de acolo me voru scî in drept'a. — Dau de o strada, dau de alta, alergu indréptá, alergu in stang'a, da ba sê mai vedi. Siohan-siohanita nu am umblatu atât'a, si totusi nu am aflatu pe nime cine sê me póta indireptá.

Acum ce sê fi facutu? Nici la cortelu nu sciam sê mergu, nici nu poteam sê afli de — legatii.

Audu odata in apropierea mea vorbindu nescie nemti: was kost, was kost. E tréba, cugetam eu, acum voiu scî sê intrebú.

Me dusei la unulu ce vindea brandia si i dîsei:

— Mei némtiule, was kost der Kaiser cabi-netu?

Némtiulu se mirá, apoi anumerá pe degete si mi-spuse, câ pe uliti'a „Milionu“

Acuma intrebam dupa uliti'a Milionu, dar toti mi-respondeau cu „nicu.“

— Intre draculu in voi — gandeam eu acestia vreu sê me pacalésca, dar si-oru gas'tu omulu.

Asié necasítu ce eram, éta pe cine mi-aduce sórtea in cale? Pe Joska bátsi. — Te-am prinsu — dîsei câtra elu. — Nonorocu bunu, bado Pacala — mi dîse elu — da pe unde umblîi?

— Am venitu sê vedu si sê audu, câ ce faceti pe aice? lucrati ceva, séu mancati pit'a lui Domne-dieu (fragmentata de noi) numai in cinste?

— O Dóme, seraci de voi plebe! voi nu sciti apretiuí indestulu trud'a nóstra! Apoi vino si vedi, me ducu chiar la siedintia.

Ne puseramu pe o cocia faina cu scaune moi si mergeamu séu mai bine ne duceau caii la siedintia. — Candu am ajunsu acolo, Joska bátsi mi-dîse ca sê intru acolo unde merge si elu, acolo este locu destulu.

— Óre nu m'oru duduí afara? — lu-intre-bai eu.

— Mai iute m'oru alungá pe mine decâtu pe Dta, nu te teme, cá dóra eu-su de—legatu.

Avai Dómnne, ce de omu erá acolo; da se sva-deau, da se impacau; toti vorbiá câte ceva, numai Joska bátsi tacea. Eu siedeam langa elu.

O data presiedintele incede a trage harangulu, apoi se facú tacere. Se uitá giuru impregiuru si candu ajunse cu ochii la mine, se scolá de diumata-te, apoi aretandu cátra partea unde siedeam eu dí-se: Eintiu, zvei, drei, — hinaus, marsiu!

Vai Dómnne, ce va fi gandeam. — Dar ce n'aib'a Joska bátsi se scóla si amaritu, ca ploiatu mi díse: sanetatea buna! pe mine me eliminara, acuma pociu merge la candu a fostu sê votediu me scósera afara, ast'a e fruptulu ostaneloru mele. Sê fiu septemviru de voiu mai veni aice, ba nici deputatu nu voiu mai fi, (cá nici nu me voru mai alege,) atát'a sacrificiu nu póte pretinde natiunea de la mine. — Apoi se duse.

Acuma eu ce se fi facutu? Eram pe aci sê esu si eu dar am ganditu, cá cu un'a dóra nu me dau. Remasei dara si priviam cu fala in tóte partile. O data pe cine zarescu?

Pe Iváskovicu György, pe renumitulu. Alergai la elu si ca *romani* ne simtiamu fericitu intre atátia straini numai noi doi.

Me pusei dara langa elu si vorbiamu despre una alta.

Presiedintele éra trase harangulu si éra se uitá impregiuru.

— Ce vréu nemtii acestia? — intrebai de ortaculu meu.

— D'apoi pe cei nici de o tréba i alunga afara. Intre aceste presiedintele aratá cu degetulu spre partea unde eram noi, apoi incepú de nou: Eintiu, zvei, drei, — hinaus, marsiu!

Nefericitulu de Ivacicovicu Gyuri fu alun-gatu.

— Ce ti-e némtiulu dracului — gandeam — pe cáti *romani buni* mai aveanu, cari ni represinta, pe toti i alunga afara; acuma póte va veni rendulu pe mine.

— Asteptati voi numai, cu mine nu veti gatá asié iute, eu voiu spune ce am la anima, apoi me poteti scóte.

Am scosu dictionarele din busunariu si m'am apucatu a compune o vorbire, in care sê spunu ce nu oru potutu spune cei alungati.

Dupa ce am finitu, incepui a tusi, me stersei odata pe frunte, beui unu pocalu de apa, apoi scolandu-me, cu o fatia seriósá si sucindu un'a pe mustetie, tramisei scire la presiedinte cá voiu sê vorbescu.

„Domniloru!“ dísei dupa o pausa scurta. Inse presiedintele mi-strigá: ist schon fertig, — morgen. Dupa aceste odata sarira toti insusu. Éu de frica, cá am sê me luptu cu atátia — du-te pe usia si nu me oprii pana la Pesce.

Cátu mai ingraba ti voiu scrie mai multe si: pana atunci

remanu alu teu frate de cruce

Pacala.

TANDA si MANDA.

T. Mei frate, nu scii tu óre, ce cauza au avutu Naseudenii, de nu s'a dusu nici unulu dintre ei la adunarea din Siomeut'a.

M. Apoi pe semne erau ocupati cu parintele Moisilu, carele dóra chiar in diu'a aceea li-a facutu socotéla despre banii adunati pentru monumentulu lui Marianu.

T. Vórba sê fia! Parintele Moisilu nici cá vi-séza de asié ce va. Mi-se pare, cá Naseudenii au avutu alta cauza.

M. Aha! Acuma sciu! Chiar in diu'a aceea s'a intemplatu la ei alegerea deputatului; deci au trebuitu sê remana a casa *toti*, pentru cá nici unulu n'a voitu sê — aléga deputatu.

Déca-i curca ce se 'neurca.

Unu boieriu porunci tiganului seu, ca in dimi-néti'a viitória sê se scóle de diminéti'a si sê plece la venatu.

Tiganulu inse intardiá, si sculandu-se cátra amédi nu scia altmintrea sê se scape de batai'a care lu-acceptá din partea boierului, fara numai asié, cá luá pusc'a si puscá o curca in curte.

Boierulu audíndu puscandu-se, esí si vediu ce a facutu tiganulu.

— Da mei tígane, ce ai facutu? lu-intrebá!

— Ce sê fiu facutu? am venatu, replicá tíg-anulu.

— Da nu vedi tu, cá ai puscatu o curca? díse érași boierulu?

La acésta díse tiganulu:

— Déca-i curca, ce se 'neurca in resaritul dioriloru in calea venatoriloru?!

Post'a Gurei Satului.

Dlui C. . . . Fói'a ti-s'a espedatu, cérca numai la posta. Salutare!

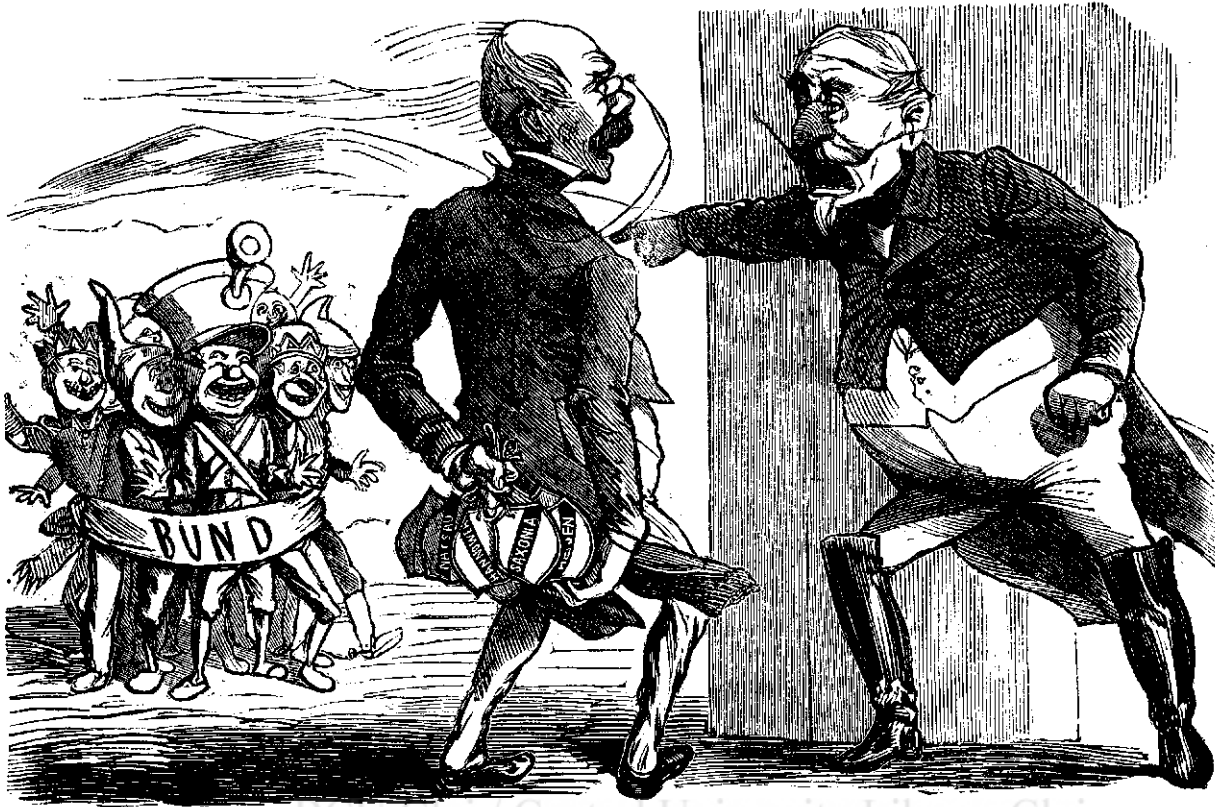
„Cine n'are“ invetiatura, nu fia mare in gura.

Dloru din R. De voru audí la ministeriu de locu ve cercuescu capetele séu ve facu pe toti — cancelaidineri.

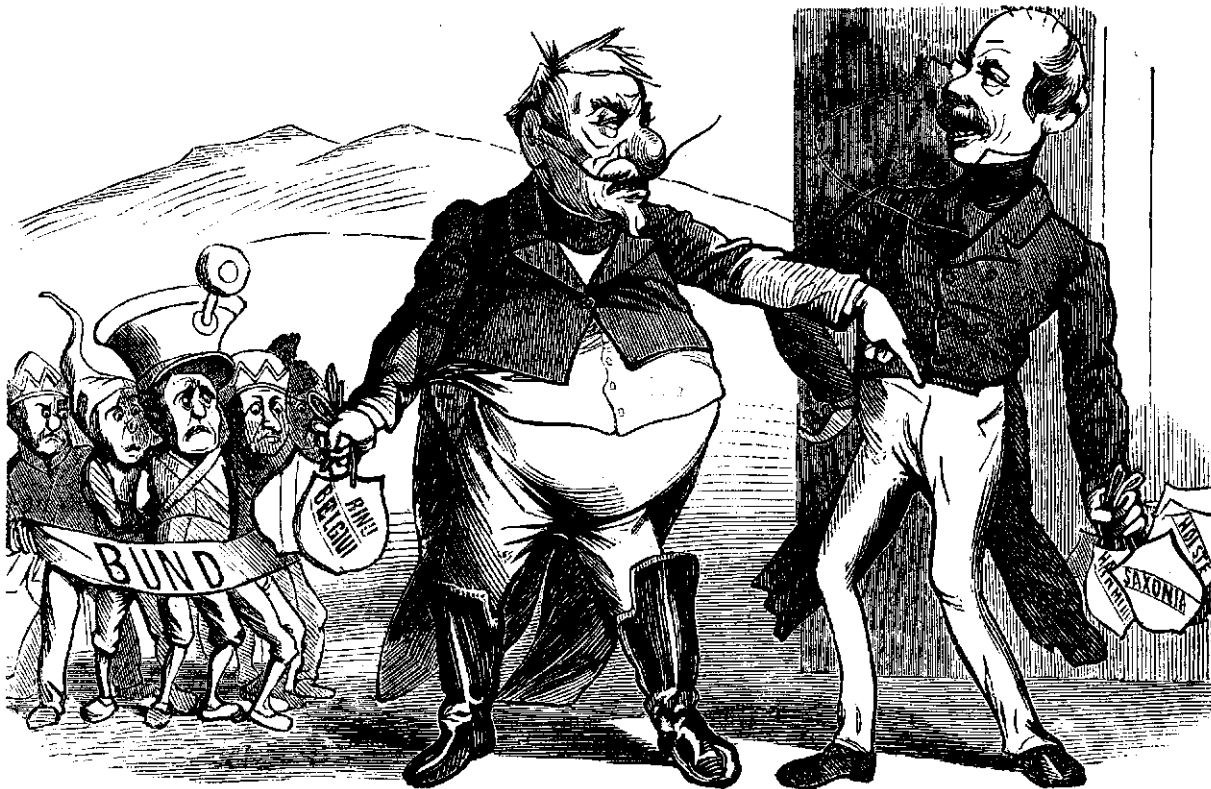
„Du-me dómnne.“ Duca-te bateru in luna, celu putinu nu me vei mai torturá cu *opurile* Dtale.

„Eu mi voiu tiené promisiunea.“ Ba te rogu, fá astadata esceptiune. Decátu sê scrí astu-felu, // mai bine — dormi.

Dai séu ba?

N. Dă-mi îndata ce-ai luat de la Bund!
B. Ba io!

N. Apoi deca nu mi-le dai, io din resbunare mi-oiu luá din acele ce tu ai lasatu acolo!

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: **Iosifu Vulcanu.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piati'a Pesciloru Nr. 9.